

Samen naar een veilige omgeving voor kinderen in Nijmegen-Lent

Sinds 2018 wordt er in Nijmegen-Lent aan iets bijzonders gewerkt. 'Educatie' en 'Gezondheid, Gedrag en Maatschappij' (GGM) van de HAN bundelen de krachten in een nieuw project dat is gekoppeld aan Sparkcentre Thermion: 'Gezond Jong in Lent'. Docenten van de HAN, basisschooldirecteuren en allerlei stakeholders op het gebied van mentale gezondheid van kinderen (denk aan de GGD, gemeente, opbouwwerkers, sociale wijkteams, psychologen) werken samen aan een omgeving waar kinderen uit de wijk kansen krijgen en veilig kunnen opgroeien.

Verantwoordelijkheid is iets gezamenlijks

Lent is een nieuwe wijk met veel jonge gezinnen. In zo'n jonge wijk spelen allerlei vraagstukken rond jeugd, onderwijs en opvoeding. Een logische stap dus om Pabo-studenten te betrekken bij het Sparkcentre. *Gezond Jong in Lent* ontstond vanuit een samenwerking tussen de HAN en het werkveld. Basisschooldirecteur Carla van den Bosch: 'We kijken te fragmentarisch, iedere professional vanuit zijn eigen bril, naar het kind in de wijk. Zonder dat er in samenhang naar problematiek wordt gekeken. Dat is vaak niet de oplossing voor bijvoorbeeld stress of faalangst die het kind ervaart. We moeten juist met brede blik kijken. En preventief, in plaats van curatief zoals dat nu veel gebeurt. We willen een omgeving creëren waarin een kind veilig kan opgroeien. En de kans krijgt om te falen, zonder dat daar negatieve gevolgen aan vast zitten. Het is zaak dat alle partijen die betrokken zijn bij het kind samenwerken en hun verantwoordelijkheid nemen.'

V.l.n.r. Jaap Dekker (docent Pabo), Loes Vos-Strijbosch (docent Mondzorgkunde) en Carla van den Bosch (directeur basisschool)

Vernieuwen vraagt lef!

En dat is waar Jaap Dekker en Loes Vos-Strijbosch, docenten van de Pabo (Educatie) en Mondzorgkunde (GGM), in actie komen. Ze onderzoeken hoe ze nieuwe samenwerkingsvormen kunnen opzetten. Tussen professionals én tussen studenten. 'Dat sluit perfect aan bij de Comenius-aanvraag die wij samen met de Radboud Universiteit hebben ingediend,' vertelt Jaap. 'Dat

onderzoek draait om de vraag hoe je studenten van verschillende opleidingen en niveaus kunt laten samenwerken met behoud van hetgeen ze moeten leren in hun eigen curriculum.' Dat dit nog niet zo makkelijk geregeld is, hebben beide docenten al ervaren. Jaap: 'Vanwege die eigen curricula moet je je afvragen of het nuttig is om bijvoorbeeld een Pabo-student stage te laten lopen in de ouderenzorg. Veel docenten geven hun studenten stageopdrachten mee die erg gericht zijn op hun eigen studie. Daardoor staat een student minder open voor andere perspectieven. Bovendien', vult hij aan, 'verandert er niet slechts één vak. Interprofessionele samenwerking beïnvloedt het hele onderwijs. Het is daarom van belang dat de mensen op cruciale posities, zoals de makers van het curriculum en de stagebureaus, maar ook docenten, open staan voor dit soort vernieuwingsprojecten.'

Leren doe je niet alleen

Innoveren vraagt flexibiliteit en doorzettingsvermogen. 'Studenten denken vaak dat ze concrete feiten en zaken moeten leren voor hun latere beroep. Omdat ze dat vaak horen van hun docenten op school. Ik probeer ze duidelijk te maken dat dat niet altijd nodig is. Dat je ook van elkaar kunt leren. Leert samenwerken. En elkaar leert kennen. Zodat je weet wanneer en naar wie je een kind kunt doorsturen. In Zweden noemen ze dat *the strenght of differences*: weten dat je verschillend bent en die krachten op een andere manier kunt gebruiken,' vertelt Loes.

Volle kracht vooruit

'Gelukkig zijn er ook een hoop dingen die al wél werken. We denken in mogelijkheden en durven dingen aan. We beginnen gewoon ergens. We laten dingen los als dat moet en gaan af en toe ook zeker onderuit. Daar leren we allemaal van: studenten, docenten en professionals', eindigt Loes.